

Варвара до познанието на истиннаго Бога. И ний, братя също по тоя начинъ можемъ да познаемъ Създалътъ си. Нъ, за голѣма жалостъ ний малко искаме да знаеме за това, ний никакъ не се стараемъ да се позамислимъ върху видимата природа – тази велика книга, която разбира всякой. – Свѣтътъ койго заключава въ себе си всичкитѣ творения, е раскрита книга прѣдъ очите на всякой човекъ. „Всяко едво вѣщо и различнитѣ творения сѫ единъ видъ букви и думи, по които ней четеме провидѣнието и височайшата прѣмъдростъ на Твореца“, ни учи св. Василий Великий. Прочее, нека да се потрудиме и ний почесто да се вдѣлочаваме въ тази книга, за да узнайме своятъ Творецъ и Богъ. Безъ това ний никога нѣма да познаемъ Бога . . . Нъ да продължаваме за живота на Варвара.

Дошло врѣме за женитба. Най-богатитѣ и най-знатнитѣ момци захванжли да јѣ искатъ; нѣ тя не щѣла и да чуе за това. Баща ѝ се принудилъ да я запознае съ много семейства, молилъ ги да отиватъ често у неї, та дано да јѣ прѣдуматъ да се остави отъ тези си мисли. Нъ всичко било напраздно. Тѣзи нейни нови приятелки, отъ които нѣкои били християнки, още повече я утвѣрдили въ вѣрата ѝ. Особено силно подѣйствуvalъ на нея единъ священникъ, който, по случай, че баща ѝ отсѫствовалъ отъ града, ималъ възможностъ подробно да ѝ обясни учението на Христа Спасителя. Отъ него тя се и кръстила.

Слѣдъ това тя напълно се прѣдала на християнския добродетеленъ животъ. Щомъ се научава за това баща ѝ Доискоръ, до толкова се билъ разярилъ, щото за малко щелъ да я убие съ собственния си ножъ. За да се избави отъ неговитѣ посгоянни прѣсмивания и мъченія, св. Варвара се принудила да избѣга въ гората; нѣ и тукъ той я намира и, слѣдъ като я потопява въ кърви отъ бой, улавя я за косmitѣ и така я влачишъ прѣзъ всичкия путь до градътъ. Слѣдъ като я морилъ вѣколко дни отъ гладъ и пакъ я мѣчилъ и видѣлъ, че вишо не помага да се откаже отъ Христа, той јѣ прѣдава на управителътъ на областъта Мартиона, да